

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 21/2021
06.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Гордана Комненић, одређена годишњим распоредом послова у складу са одредбом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача: АА из ..., чији је пуномоћник Раде Бабовић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 82/21 од 23.07.2021. године, без испитног поступка, донео је дана 06.09.2021. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована, жалба предлагача АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 г 82/21 од 23.07.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 82/21 од 23.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, приговор предлагача од 02.07.2021. године, да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Великој Плани, Судске јединице Смедеревска Паланка П 2303/17, сада предмет Апелационог суда у Београду Гж 1291/21. Ставом другим изреке, одбачен је захтев предлагача за утврђење накнаде и исплату износа од 3.000.000,00 динара, због повреде права на суђење у разумном року.

Благовременом жалбом предлагач је то решење побијао из свих законских разлога.

Одлучујући о жалби, на основу одредбе члана 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" бр. 25/82... ("Службени гласник РС" бр. 46/95...55/14), и члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/2020), на чију примену упућује одредба члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд, је нашао да је жалба предлагача неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1 - 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд, као другостепени суд у овом поступку, пази по службеној дужности.

Према разлозима побијане одлуке, провером кроз електронски уписник писарнице Апелационог суда у Београду, утврђено је да је предлагач, као тужилац, тужбу суду поднео дана 06.10.2017. године, против туженог ББ, ПРУР ... „ВВ“ из ..., ради дуга, па је првостепени суд пресуду донео дана 25.02.2020. године. Ради одлучивања о жалбама парничних странака, предмет је достављен Апелационом суду у Београду, дана 29.10.2020. године, а решењем Гж 6771/20 од 04.12.2020. године, враћен је првостепеном суду на допуну због неуредне доставе. Првостепени суд је предмет П 2303/17, након допуне, дана 10.03.2021. године, поново доставио Апелационом суду у Београду у ком се води под бројем Гж 1291/21, а одлука о жалбама парничних странака још није донета.

Имајући у виду трајање поступка до дана подношења приговора предлагача 02.07.2021. године, по оцени Врховног касационог суда, правилно је Апелациони суд у Београду, ожалбеним решењем, приговор предлагача одбио без испитног поступка, у смислу одредбе члана 8. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљени суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка као и оптужбама против њега.

Закон о парничном поступку у одредби члана 10. став 1. прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода („Сл. лист СЦГ“ – Међународни уговори број 9/2003, 5/2005 и 7/2005, „Сл. гласник РС“ – Међународни уговори број 12/2010 и 10/2015), у одредби члана 6. став 1. прописује да свако током одлучивања о његовим грађанским правима или обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу, у разумном року, пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.

Одредбом члана 8. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да се приговор одбија без испитног поступка, ако је, с обзиром на трајање поступка које је наведено у приговору, очигледно неоснован.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативно јер се процењује у сваком конкретном случају.

У конкретном поступку који није приоритетан имајући у виду посебне критеријуме хитности у поступању за одређене врсте предмета установљене кроз праксу Европског суда за људска права, поступак у првом и другом степену од дана подношења тужбе првостепеном суду, дана 06.10.2017. године, до дана подношења приговора предлагача, 02.07.2021. године, траје непуне четири године, што значи да разумни рок трајања овог поступка није прекорачен.

Наводима жалбе предлагача да се не ради о сложеном и доказима обимном судском поступку, те да он својим понашањем није допринео дужини трајања судског поступка, не доводи се у сумњу правилност ожалбеног решења. Околности које се тичу сложености чињеничних навода и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева односно значаја предмета спора за подносиоца захтева, битне су у ситуацији када суд примењује мерила за оцену трајања суђења у разумном року, прописаних одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, што овде није случај. У конкретном случају, Апелациони суд у Београду је правилно приговор предлагача одбио без испитног поступка, пошто је, с обзиром на трајање поступка у конкретном предмету које, до момента подношења приговора, није неразумно дуго, приговор предлагача очигледно неоснован.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци, донео применом одредбе члана 17. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

**Судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић